
Plenarhandling

A8-0299/2016

17.10.2016

BETÄNKANDE

om tillämpningen av det europeiska betalningsföreläggandet
(2016/2011(INI))

Utskottet för rättsliga frågor

Föredragande: Kostas Chrysogonos

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING.....	7
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	9

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om tillämpningen av det europeiska betalningsföreläggandet (2016/2011(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok om ett europeiskt betalningsföreläggande och om åtgärder för att förenkla och påskynda handläggningen av tvister om mindre värden (COM(2002)0746),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande¹,
- med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 936/2012 av den 4 oktober 2012 om ändring av bilagorna till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande²,
- med beaktande av kommissionens rapport om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (COM(2015)0495),
- med beaktande av sin utredningstjänsts bedömning av genomförandet på EU-nivå av det europeiska betalningsföreläggandet,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0299/2016), och av följande skäl:
  - A. Kommissionen har lämnat sin rapport med en översyn av tillämpningen av det europeiska betalningsföreläggandet i enlighet med artikel 32 i förordning (EG) nr 1896/2006.
  - B. Rapporten kommer nästan två år för sent och innehåller inte den utvidgade och uppdaterade konsekvensanalys som krävs för varje medlemsstat, som tar hänsyn till de olika bestämmelserna i varje medlemsstat och deras interoperabilitet, utan endast en ofullständig statistisk tabell med uppgifter i första hand från 2012. Det europeiska betalningsföreläggandet är ett valfritt förfarande och kan tillämpas i gränsöverskridande fall som ett alternativ till nationella betalningsförelägganden.
  - C. Förfarandet skapades för att göra det möjligt att snabbt, enkelt och billigt återkräva belopp som uppstått från skulder som är säkra, avser ett bestämt belopp och har förfallit till betalning, och som svaranden inte bestrider. Enligt statistiken verkar förfarandet i stort fungera tillfredsställande, men utnyttjas långt ifrån sin fulla potential, eftersom det används främst i medlemsstater vilkas lagstiftning innehåller ett liknande nationellt förfarande.

---

¹ EUT L 399, 30.12.2006, s. 1.

² EUT L 283, 16.10.2012, s. 1.

- D. Det europeiska betalningsföreläggandet tillhör kategorin av åtgärder på området för civilrättsligt samarbete som har gränsöverskridande följder och som behövs för att den inre marknaden ska fungera väl.
- E. Sena betalningar är en av huvudorsakerna till insolvens, som hotar företagens överlevnad, i synnerhet bland små och medelstora företag, och leder till att många arbetstillfällen försvinner.
- F. Konkreta åtgärder, däribland riktade informationskampanjer, borde därför vidtas för att informera medborgare, företag, rättstillämpare och andra berörda parter om möjligheten att använda förfarandet samt om dess funktion, tillämpning och fördelar.
- G. I vissa medlemsstater, där det europeiska betalningsföreläggandet inte tillämpas i enlighet med den nuvarande förordningen, bör betalningsförelägganden utfärdas snabbare, och i vilket fall som helst inom den frist på 30 dagar som fastställs i förordningen, med tanke på att endast obestridda betalningsförelägganden kan verkställas.
- H. Utvecklandet av systemet e-Codex, som gör det möjligt att lämna in ansökningsformulär på nätet, bör uppmuntras genom ytterligare åtgärder som inriktas på att förfarandet ska kunna användas mer effektivt.
- I. Fler medlemsstater bör följa Frankrikes, Tjeckiens, Estlands, Cyperns och Sveriges exempel och ge de sökande möjlighet att lämna in sina ansökningar på ytterligare språk och på det hela taget vidta stödåtgärder för att minimera felmarginaler p.g.a. att ett främmande språk används.
- J. Förfarandets enkla struktur innebär inte att det kan missbrukas för att tillämpa oskäligen avtalsvillkor, eftersom domstolen enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 1896/2006 uppmanas att pröva om fordran är välgrundad på grundval av tillgängliga uppgifter och på detta sätt säkerställa förenlighet med relevant rättspraxis från EU-domstolen i denna fråga. Alla berörda parter ska informeras om rättigheterna och förfarandena.
- K. Standardformulären är i behov av en översyn och en återkommande utvärdering i framtiden för att förteckningen med medlemsstater och valutor ska kunna uppdateras och för att kunna förbättra bestämmelserna om betalning av räntor på fordringar, inbegripet en lämplig beskrivning av vilken ränta som kan tas ut.
- L. Kommissionen bör överväga att föreslå en översyn av bestämmelserna om tillämpningsområdet för förfarandet och om förnyad prövning av betalningsföreläggande i undantagsfall.
- 1. Europaparlamentet gläder sig över att det europeiska betalningsföreläggandet verkar fungera väl i alla medlemsstater. Förfarandet kan tillämpas i frågor av privaträttslig natur som rör obestridda fordringar, och dess huvudsakliga mål är att förenkla och påskynda gränsöverskridande erkännande och genomdrivande av fordringsägares rättigheter i EU.

2. Europaparlamentet beklagar djupt den kraftiga förseningen på nästan två år av kommissionens rapport med en översyn av tillämpningen av förordning (EG) nr 1896/2006.
3. Europaparlamentet beklagar att det inte finns någon en utvidgad konsekvensanalys för alla medlemsstater i kommissionens rapport, vilket krävs i artikel 32 i förordning (EG) nr 1896/2006. Parlamentet beklagar bristen på uppdaterad information i denna rapport avseende situationen i medlemsstaterna när det gäller det europeiska betalningsföreläggandets funktion och tillämpning. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att utarbeta en utvidgad, uppdaterad och detaljerad konsekvensanalys.
4. Europaparlamentet beklagar också att det europeiska betalningsföreläggandet används i varierande grad i medlemsstaterna. Parlamentet betonar i detta sammanhang att det trots det förenklade moderna förfarande som EU-lagstiftningen erbjuder finns stora skillnader i tillämpningen i de olika medlemsstaterna, och önskan att välja nationell lagstiftning i stället för det europeiska betalningsföreläggandet leder till att resultaten av tillämpningen av förordning (EG) nr 1896/2006 inte är optimala, och att unionsmedborgarna därför inte kan utöva sina rättigheter på gränsöverskridande nivå, något som kan försvaga förtroendet för EU-lagstiftningen.
5. Europaparlamentet påpekar att allmänheten i de medlemsstater som har liknande verktyg på nationell nivå använder förfarandet oftast och är bäst informerade om det.
6. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att vidta praktiska åtgärder för att ytterligare informera medborgare, företag, rättstillämpare och alla andra berörda parter om möjligheten att använda det europeiska betalningsföreläggandet och om dess funktion och tillämpning, samt om dess fördelar i gränsöverskridande fall. Parlamentet betonar dessutom att allmänheten, och i synnerhet små och medelstora företag, behöver stöd för att bättre kunna använda, förstå och känna till existerande rättsliga instrument för indrivning av gränsöverskridande fordringar genom relevant EU-lagstiftning.
7. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna ska förse kommissionen med exakta, övergripande och uppdaterade uppgifter för en effektiv kontroll och utvärdering.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sträva efter att utfärda betalningsförelägganden inom 30 dagar, och att, där så är möjligt, godkänna ansökningar på främmande språk, med beaktande av att kravet på översättning påverkar kostnaderna och handläggningstiderna för förfarandet.
9. Europaparlamentet stöder fullt ut det arbete som görs för att elektronisk inlämning av ansökan om europeiskt betalningsföreläggande ska godkännas i framtiden. Parlamentet uppmanar därför kommissionen i detta sammanhang att främja användningen av pilotprojektet e-Codex och att utvidga det till alla medlemsstater, på grundval av den studie som utfördes av kommissionen om möjligheterna till elektronisk ansökan om europeiska betalningsförelägganden.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i enlighet med vad som krävs införa uppdaterade standardformulär för att underlätta bl.a. en lämplig beskrivning av vilken ränta som ska tas ut på fordringar.

11. Europaparlamentet anser att man i den framtida översynen av förordningen borde undersöka möjligheten att ta bort vissa undantag i tillämpningsområdet för förfarandet och se över bestämmelserna om översyn av det europeiska betalningsföreläggandet.
12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas parlament och regeringar.

MOTIVERING

Förfarandets syfte

Det europeiska betalningsföreläggandets syfte är att göra det lättare att återkräva belopp vid gränsöverskridande förfaranden. Förfarandet är valfritt och kan tillämpas i gränsöverskridande fall som ett alternativ till motsvarande nationella förfaranden. Kort sagt innebär förfarandet att det är lättare för borgenärer att återkräva obestridda privaträttsliga fordringar. Det kan ansökas per post, eller ofta på elektronisk väg, och kräver inte hjälp från ett juridiskt ombud, och är verkställbart i andra medlemsstater utan ytterligare formaliteter.

Det europeiska betalningsföreläggandet utfärdas automatiskt, endast på grund av ansökningen, men gäldenären kan lämna in ett bestridande inom 30 dagar. När ett sådant bestridande lämnas in avbryts föreläggandet och en kontradiktorisk domstolsprocess kan inledas.

Användning av förfarandet

Kommissionen konstaterar att cirka 12 000 ansökningar om europeiska betalningsföreläggande lämnas in varje år. Tillämpningen av förfarandet verkar vara vanligast i länder som har liknande nationella förfaranden, och där målgruppen bättre känner till konceptet. I vissa medlemsstater tillämpas förfarandet extremt lite, vilket tyder på att mer kunde göras för att informera företag och rättstillämpare om förekomsten och fördelarna med förfarandet.

Praktiskt genomförande

Flera inslag är viktiga för att tillämpningen av det europeiska betalningsföreläggandet ska vara effektivt. För det första måste föreläggandet meddelas snabbt, eftersom ingen detaljerad undersökning av fordringen bör äga rum. Förordningen föreskriver att förelägganden bör utfärdas inom 30 dagar. Vissa medlemsstater meddelar visserligen förelägganden inom denna tidsfrist, med det verkar som om det dröjer mycket längre för andra, i vissa fall mer än ett halvår. Detta kan inte accepteras.

För det andra bör det vara möjligt att lämna in dessa formulär på nätet. För närvarande är det möjligt att fylla i formulären på nätet, vilket redan minskar antalet fel och brister i formulären. Detta bör även bidra till ett minskat antal begäranden om korrigerande eller rättelse av ansökningar. Mer skulle kunna göras på detta område, särskilt genom e-Codex-systemet, så att formulären faktiskt kan lämnas in på nätet.

För det tredje, eftersom det är fråga om ett gränsöverskridande förfarande bör medlemsstaterna, när så är möjligt, godkänna ansökningar på ett annat språk än det egna. Frankrike tjänar som föredöme i detta, eftersom landet godkänner ansökningar på fem språk. I de flesta medlemsstater godkänns emellertid inte ansökningar på främmande språk.

Juridiska aspekter

Ett antal juridiska problem har uppstått vid tillämpningen av det europeiska betalningsföreläggandet. För det första utfärdades inte uttryckliga bestämmelser i den ursprungliga förordningen om den ränta som ska betalas för den huvudsakliga fordringen.

Situationen har förtydligats i rättspraxis: det är möjligt att tillämpa det europeiska betalningsföreläggandet för att kräva ränta för betalningar som förfaller till betalning i framtiden, fram till den dag betalningen faktiskt sker¹. Formulären skulle dock kunna göra en sådan fordring lättare genom att tydliggöra de relevanta delarna.

För det andra har det visat sig att en full automatisering av det europeiska betalningsföreläggandet, liksom även när det gäller liknande nationella förfaranden, i praktiken inte alltid överensstämmer med konsumentskyddet. EU-domstolen har fastställt att även om den nationella domstolen normalt inte bör undersöka den rättsliga situation som ligger till grund för betalningsföreläggandet, kräver en effektiv konsumentskyddslagstiftning att domstolen åtminstone undersöker om avtalsbestämmelsen, enligt vilken ett företag yrkar betalning, är skälig för konsumenten². Om den är oskälig bör inget betalningsföreläggande utfärdas. Detta är förenligt med förordningen, eftersom den fastställer att domstolen bör bedöma huruvida fordringen förefaller välgrundad.

Motsättning och prövning

Om svaranden motsätter sig begäran kan förfarandet inte fortsätta. Beroende på sökandens vilja kan målet antingen avskrivas, fortsätta som ordinarie domstolsförfarande eller, efter översynen 2015, fortsätta inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet. Graden av motsättning varierar i hög grad bland medlemsstaterna, av allt att döma beroende på om liknande förfaranden är kända i den nationella lagstiftningen. I de länder som redan har ett sådant nationellt förfarande är graden av motsättning relativt låg, medan den i vissa andra överskrider 50 procent.

Med tanke på det europeiska betalningsföreläggandets natur är förnyad prövning endast möjlig i vissa undantagsfall, t.ex. när rätten till försvar inte har respekterats. År 2015 övervägde man möjligheten att ändra bestämmelserna om förnyad prövning i undantagsfall, men texten är tills vidare oförändrad. Ett klagande skulle dock ha varit önskvärt.

Eventuella ändringar i förfarandet

Föredraganden anser att kommissionen bör ta fram nya versioner av vissa av standardformulären för att beakta olika ändringar som har inträffat under de senaste åren, samt förbättra tydligheten i de delar som behandlar betalning av ränta. När det gäller själva förordningen ser föredraganden inget akut behov av ändringar, men undrar om vissa begränsningar i tillämpningen av förfarandet skulle kunna dras tillbaka med tanke på de framsteg som gjorts genom EU:s familjerätt. Ytterligare åtgärder bör även vidtas när det gäller begäran om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet.

---

¹ Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 december 2012 i mål C-215/11, Iwona Szyrocka mot SiGer Technologie GmbH, ECLI:EU:C:2012:794, punkt 53.

² Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 juni 2012 i mål C-618/10, Banco Español de Crédito SA mot Joaquín Calderón Camino, ECLI:EU:C:2012:349, punkt 57.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	13.10.2016
Slutomröstning: resultat	+: 19 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Therese Comodini Cachia, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Enrico Gasbarra, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, József Szájer, Tadeusz Zwiefka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Daniel Buda, Sergio Gaetano Cofferati, Pascal Durand, Evelyne Gebhardt, Constance Le Grip, Virginie Rozière